

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

7. oktober 2015

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 15. september 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 131 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 2015-4238

Spørgsmål nr. 131:

”Mener ministeren, at en afgørelse om samliv er gyldig hvis kommunen, uden først at have undersøgt om de objektive kriterier i aktivlovens § 2 b, stk. 1 og 2, er opfyldt, har bedt borgerne om at underskrive en erklæring om samliv og derefter træffer afgørelse om samliv med den begrundelse at borgerne har erklæret sig som samlevende?

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2014, jf. BEU alm. del - spm. 304”

Endeligt svar:

Det må forudsættes, at kommunerne i et vist omfang har undersøgt kriterierne i lov om aktiv socialpolitik § 2 b, stk. 1, før udsendelse af samlivserklæringer, da det ellers er vanskeligt at identificere, hvem man skal sende en sådan erklæring til.

I lovens § 2 b, stk. 1, defineres, hvornår to personer anses for samlevende og dermed er omfattet af den gensidige forsørgelsespligt:

1. de begge er fyldt 25 år,
2. de begge er ugifte,
3. de har fælles bopæl,
4. de er ikke slægtninge i ret op- eller nedstigende linje, og
5. de er ikke søskende, og
6. betingelserne i stk. 2 eller 3 er opfyldt

Alle seks betingelser skal være opfyldt. Er dette ikke tilfældet, er der ikke tale om samlevende i lovens forstand. Det betyder, at når alle betingelserne i § 2 b, stk. 1, nr. 1-5, er opfyldt, så kræves det yderligere, at en af betingelserne i § 2 b, stk. 2, er opfyldt eller kommunen efter § 2 b, stk. 3 kan anse de to personer for at være samlevende, når de har et samliv af ægteskabslignede karakter.

Der er ikke fastsat regler om samlivserklæringer i lov om aktiv socialpolitik, men sådanne erklæringer må betragtes som værende et sagsoplysningskridt, som nogle af kommunerne benytter. Samlivserklæringer må antages at have mange former - afkrydsning i ansøgningskemaet, selvstændigt spørgeskema, kortfattet erklæring

mv. - afhængig af den enkelte kommune. Betydningen af en samlivserklæring for sagens oplysning og dermed udfald vil afhænge af erklæringens form og indhold. Det er den enkelte kommunes ansvar at sørge for, at en sag er oplyst i tilstrækkelig omfang til, at kommunen kan træffe afgørelse. Det bemærkes, at en forudgående erklæring om samliv ikke kan træde i stedet for en partshøring.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 129 (BEU alm. del).

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen